

عنوان مقاله:

دریغ فردوسی

محل انتشار:

شاهنامه و زبان فارسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

علیرضا قیامتی - موسسه فرهنگی، هنری خردسرای فردوسی

خلاصه مقاله:

شاهنامه در درازنای تاریخ نقشی بی بدیل برای حفظ کیان ملی و جلوگیری از یورش های بیگانگان داشته هرگاه غرور میهنی آسیب دیده و ارجمندی، آزادگی و دادگری دست مایه بیگانگان شده این شاهنامه بوده که پناهگاه ملی ایرانیان بوده است. آن انگیزه جان بخشی که جان فردوسی را با همه دل خستگی ها و بی مهری ها در سرودن شاهنامه نیرومند و پرتوان می ساخت آرمان هایی بود که وی برای اعتلای نام ایران و گسترش اندیشه و فرهنگ آن داشت. هیچکس چون او اندوه و سوز میهن را فریاد نکرده و هیچ کس چون او امید و شکوه آن را آشکار نساخته است شکوه مندی نام ایران است که فرزانه طوس را به سوی سخن می کشاند و در این راه تمام تلخی ها و دشواری ها را به جان می خورد. بیدادگری های زمانه را تحمل می کند تا دفتر خسروان برای هماره به یادگار بماند.

کلمات کلیدی:

فردوسی، شاهنامه، ایران، فرهنگ، دریغ.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1505691>

